

Αθήνα, 12 Μαΐου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας & Οικονομικών

Θέμα: «Δισεκατομμύρια κέρδη αλλά αποκλεισμός της κοινωνίας από το τραπεζικό σύστημα»

Τα δημοσιευμένα οικονομικά αποτελέσματα των τεσσάρων συστημικών τραπεζών για το έτος 2025 αποτυπώνουν μια εξαιρετικά έντονη και κοινωνικά κρίσιμη αντίφαση. Οι τράπεζες εμφανίζουν ιδιαίτερα υψηλή και πλέον παγιωμένη κερδοφορία, η οποία για το 2025 υπερβαίνει τα € 4,5 δισ., ενώ σωρευτικά για την περίοδο 2022–2025 βρίσκεται στα επίπεδα των € 17 δισ.

Η κερδοφορία αυτή στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στο ιδιαίτερα αυξημένο επιτοκιακό περιθώριο. Τα καθαρά έσοδα από τόκους ανέρχονται σε περίπου € 8,19 δισ. το 2025, ενώ οι καθαρές προμήθειες διαμορφώνονται σε περίπου € 2,17 δισ., γεγονός που καταδεικνύει ότι σημαντικό μέρος των εσόδων προέρχεται άμεσα από την υπερεπιβάρυνση δανειοληπτών και την ταυτόχρονα μηδενική ανταμοιβή των καταθετών. Επιπρόσθετα, παρά τις επανειλημμένες δημόσιες υποσχέσεις του Πρωθυπουργού και υπουργών τα προηγούμενα έτη - περί δήθεν περιορισμού των χρεώσεων - οι τράπεζες εξακολουθούν να διευρύνουν το φάσμα των προμηθειών, εφευρίσκοντας και επιβάλλοντας χρεώσεις ακόμη και για στοιχειώδεις υπηρεσίες, όπως η εκτύπωση εγγράφων, η έκδοση αντιγράφων ή η διεκπεραίωση απλών συναλλαγών στο κατάστημα, γεγονός που αποδεικνύει την αναποτελεσματικότητα της κυβέρνησης στην προστασία των πολιτών.

Την ίδια στιγμή, όμως, η εικόνα της χρηματοδότησης της πραγματικής οικονομίας παραμένει εξαιρετικά ασθενής: τα συνολικά υπόλοιπα δανείων αυξήθηκαν κατά περίπου € 26,6 δισ., δημιουργώντας την ψευδή εικόνα πιστωτικής επέκτασης. Στην πραγματικότητα, τα νέα καθαρά δάνεια της τελευταίας περιόδου (€ 9,88 δισ. το 2022, κατάρρευση σε € 1,57 δισ. το 2023 και € 1,99 δισ. το 2024 και € 6,49 δισ. το 2025), ανέρχονται σε μόλις € 19,9 δισ. Η αύξηση των δανείων δεν οφείλεται σε ευρεία χρηματοδότηση της κοινωνίας, αλλά **κυρίως σε ανακυκλώσεις υφιστάμενων δανείων** και σε **συγκέντρωση χρηματοδότησης σε περιορισμένο αριθμό μεγαλοπελατών των τραπεζών**. Δηλαδή, η εικόνα της «ανάπτυξης» υπάρχει μόνο στα χαρτιά.

Η στρέβλωση γίνεται ακόμη πιο έντονη όταν εξεταστεί η κατανομή της χρηματοδότησης. Στα νοικοκυριά, οι καθαρές ροές ήταν αρνητικές για τρία συνεχόμενα έτη, συγκεκριμένα -€ 0,77 δισ. το 2022, -€ 0,65 δισ. το 2023 και -€ 0,22 δισ. το 2024, ενώ μόλις το 2025 εμφανίζεται οριακή θετική ροή € 0,49 δισ. Το στοιχείο αυτό

αποτυπώνει μια μακροχρόνια αποστέρηση πρόσβασης σε τραπεζική πίστη, με άμεσες συνέπειες στη δυνατότητα στεγαστικής και καταναλωτικής πίστης.

Την ίδια περίοδο, **οι καταθέσεις αυξήθηκαν σωρευτικά κατά περίπου € 29,7 δισ.**, δηλαδή το σύστημα αντλεί αυξημένη ρευστότητα από την κοινωνία, αλλά δεν την επιστρέφει ούτε με τη μορφή ουσιαστικών αποδόσεων ούτε με τη μορφή ευρείας χρηματοδότησης.

Παράλληλα, οι τράπεζες προχωρούν σε σημαντικές διανομές μερισμάτων προς τους μετόχους, οι οποίες για το 2025 προσεγγίζουν τα μυθικά επίπεδα των € 2,7 δισ. και σωρευτικά € 4,96 δισ. την περίοδο 2023–2025, ενώ εξακολουθεί να υφίσταται ουσιώδης συμμετοχή (€ 11,6 δισ.) αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων (DTC/DTA) στη δομή των εποπτικών κεφαλαίων τους, με ό,τι αυτό σημαίνει για τις πραγματικές δυνατότητες των μνημονιακών συστημικών τραπεζών να «σταθούν» χωρίς την διαχρονική αυτή κρατική υποστήριξη.

Είναι ξεκάθαρο ότι διαμορφώνεται ένα τραπεζικό μοντέλο, όπου ενδημούν φαινόμενα οικονομικής ανισορροπίας, η κερδοφορία αυξάνεται με ταχείς ρυθμούς, ενώ η πρόσβαση της κοινωνίας στη χρηματοδότηση παραμένει περιορισμένη και άنيση.

Ύστερα από τα παραπάνω,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός :

1. Πώς αξιολογεί το Υπουργείο το γεγονός ότι οι 4 συστημικές τράπεζες κατέγραψαν καθαρά κέρδη άνω των € 4,5 δισ. το 2025 και άνω των € 17 δισ. την περίοδο 2022–2025, ενώ το ίδιο χρονικό διάστημα η χρηματοδότηση προς τα νοικοκυριά ήταν αρνητική για τρία συνεχόμενα έτη και παραμένει εξαιρετικά περιορισμένη;
2. Πώς εξηγεί το Υπουργείο το διατηρούμενο, και σε πολλές περιπτώσεις διευρυνόμενο, χάσμα μεταξύ επιτοκίων δανείων και καταθέσεων, το οποίο παραμένει σε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα, παρά τη μεταβολή της νομισματικής πολιτικής και τη σταδιακή αποκλιμάκωση των επιτοκίων; Πώς αξιολογείται το γεγονός ότι τα επιτόκια πιστωτικών καρτών προσεγγίζουν ή και υπερβαίνουν το 20%, οδηγώντας χιλιάδες πολίτες σε παγίδες υπερχρέωσης;
3. Για ποιους λόγους η συνολική πιστωτική επέκταση, ύψους περίπου € 19,9 δισ. την περίοδο 2022–2025, δεν μεταφράζεται σε ουσιαστική και ισόρροπη πρόσβαση στη χρηματοδότηση, ιδίως για μικρομεσαίες επιχειρήσεις και νέους δανειολήπτες;
4. Πώς αξιολογεί η Κυβέρνηση το επίπεδο τραπεζικών προμηθειών, οι οποίες ανέρχονται σε περίπου € 2,17 δισ. το 2025 και για ποιους λόγους ο Πρωθυπουργός και οι αρμόδιοι Υπουργοί εξακολουθούν να εμφανίζονται ανακόλουθοι με τις επαναλαμβανόμενες υποσχέσεις τους για μείωση των επιβαρύνσεων για τους πολίτες;

5. Πώς συμβιβάζεται η διανομή περίπου € 2,7 δισ. προς μετόχους το 2025 με τη συνεχιζόμενη συμμετοχή αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων (DTC/DTA) στα εποπτικά κεφάλαια των τραπεζών; Θεωρεί η Κυβέρνηση ότι η πρακτική αυτή ανταποκρίνεται στην αρχή της κοινωνικής ανταποδοτικότητας;
6. Προτίθεται το Υπουργείο να θεσμοθετήσει την εφαρμογή πλαφόν – με αναδρομική ισχύ - στο συνολικό κόστος πίστωσης, ώστε ο δανειολήπτης να μην επιστρέφει πολλαπλάσια ποσά λόγω συσσωρευμένων τόκων και εξόδων;

Ο ερωτών Βουλευτής

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΑΤΣΙΟΣ